

пункта на съсрѣдоточението на войскитѣ, гдѣто щѣше да се минава Дунава.

Макаръ условията, при които пжтувахме, слѣдъ трѣгванието ни отъ Букурещъ, и да бѣха все сжщитѣ, каквито и въ първитѣ два прѣхода, останали опълченци отъ ротитѣ никакъ нѣмаше. Тѣ привикнаха къмъ похода: прѣходъ отъ 20 и повече версти се прѣминувахе безъ голѣмо усилие; за туй и псувнитѣ на офицеритѣ по адреса на опълченцитѣ по-прѣстанаха.

6 Юний. — Имахме дневка въ с. Водоладъ. Дружинитѣ се расположиха при самото село на бивуакъ. За да се избѣгнатъ неприятноститѣ и жалбитѣ отъ страна на селенитѣ, заповѣдано бѣ опълченцитѣ да се не пуцатъ въ село.

По-горѣ бѣхъ казалъ, че опълченцитѣ сърби не оправдаха покровителството на началството си. Ето въ какво състоеше работата: галенитѣ на офицеритѣ дѣца—сърбитѣ,—като видѣха, че началството се обхождаше съ тѣхъ по-добрѣ и по-снисходително, вирнаха глави. Тѣ до толкова се бѣха забравили, щото почнаха да претендиратъ, щото всичкитѣ сърби, старо-сърбиянци и черногорци да се сведатъ въ една дружина, която да се командува отъ началници—сърби, избрани изъ между тѣхъ.

— Миналата година въ сръбско-турската война—се разрѣшаваше на разни български воеводи да организиратъ български чети, които, по-послѣ, се прѣвръщаха въ български отряди, казваха тѣ, защо намъ сегѣ да не ни разрѣшатъ сжщото?

Тѣзи претензии се исказваха въ такъва форма, щото не можаха да се смятатъ за сериозни. Когато, обаче, опълчението се бѣ спрѣло на дневка въ с. Водоладъ, сърбитѣ категорически поискаха да се отдѣлятъ отъ българитѣ и да имъ се назначатъ началници изъ между тѣхъ, като заплашваха, че въ противенъ случай, нѣма да се покоряватъ на началството.

Сутренъта на 6-и Юний въ с. Водоладъ, когато сѣдѣхме въ походнитѣ си палатки, единъ отъ другаритѣ ни ни извика и ний станахме зрители на слѣдующата сцена: генералъ Столѣтовъ стоеше помежду двѣ—една сръбу друга построени—редици опълченци и имъ държеше рѣчь по турски. Слѣдъ рѣчъта той извикваше по единъ опълченецъ отъ всѣка редица и имъ заповѣдваше да си ударятъ единъ другиму по една плѣсница. Едната отъ редицитѣ бѣха българи, другата сърби. Главнитѣ же виновници изъ между сърбитѣ бѣха наказани съ